

INGELMUNSTER

De Buizerd nodigt voormalige bewoners Mandelhoek uit

„Onteigening trieste gebeurtenis”

„De onteigening van onze woningen was een droevige gebeurtenis”, klonk het gistermiddag langs het kanaal in Ingelmunster. Een villa en een aantal koppelwoningen maakten 35 jaar geleden plaats voor de verbreding van het kanaal. Op de restgronden groeide een natuurreservaat. Op uitnodiging van De Buizerd keerden de bewoners van toen nog één keer terug.

Frank MEURISSE

„Het was hier héél rustig wonen”, herinnert Marc Berlamont zich. „Op het lawaai van een boot of een trein na was het hier muistil.”

Naast een aantal koppelwoningen stond er nog een grote villa, die door Marcs vader in 1938 werd gekocht. „Het Mandelhof heette de woning. Ik heb er nog foto’s van bijgehouden. Begin jaren ’70 werd het gebouw afgebroken.”

Zo’n 35 jaar geleden werd het kanaal Roeselare-Leie, waarlangs de huizen stonden, verbreed van 25 naar 50 meter. De mensen die er toen woonden, werden onteigend. De huizen gingen tegen de vlakte.

De restgronden tussen kanaal en Mandel waren bestemd als bufferbekken voor spuislib. Een kleine oppervlakte werd opgespoten.

De natuur kon er vrij zijn gang gaan en zo werd natuurreservaat Mandelhoek geboren in 1980. 35 jaar later en in het kader van 25 jaar Mandelhoek en 25 jaar vzw De Buizerd werden de bewoners van toen uitgenodigd voor een plaatsbezoek. Bijna niemand van de toenmalige bewoners was er

Een tiental oud-bewoners trof diverse herkenningspunten aan. De anekdotes over wat ooit een idyllische buurt was, kwamen naar boven.

© DANNY TERRYIN

nog teruggeweest in de loop van die 35 jaar.

Geen natuurwandeling

„Deze keer ondernemen we geen natuurwandeling. We willen luisteren naar wat de oud-bewoners te vertellen hebben”, zei conservator Jacqui Stragier van natuurreservaat Mandelhoek gisteren. „Over het heden weten we alles, over het verleden niets. We kenden nog enkele mensen die hier vroeger woonden. Door hen te contacteren kwamen we ook de andere bewoners op het spoor. We

vroegen hen deze middag vrij te houden voor een bezoek aan het reservaat.”

Het natuurreservaat werd in omgekeerde richting bezocht. Eerst werd langs de kanaaloevers gewandeld, zodat iedereen zich optimaal zou kunnen oriënteren. Al na enkele stappen werden bomen of een kronkelende beek herkend. Stuk voor stuk werden de herkenningspunten ingevuld met kleurrijke herinneringen, waarover achteraf nog duchtig werd nagekaart in het nabijgelegen Schuttershuisje.

Willy en Roger Verledens

„Afbraak nooit te boven gekomen”

© DTR

„De onteigening was een trieste gebeurtenis. Ze veroorzaakte veel verdriet”, zegt Roger Verledens. Samen met tweelingbroer Willy Verledens (burgemeester van Izegem) woonde hij in één van de nu verdwenen huizen. „De bewoners verzetten zich tegen de onteigening. Drie keer kon je het voorstel van de overheid weigeren, een recht waar de bewoners gretig gebruik van maakten. Ons vader is gebleven tot de kranen voor de gevel stonden. Hij is de onteigening nooit te boven gekomen. Achteraf bekeken, mochten ze de kademuur hebben doorgetrokken, was het zelfs niet nodig geweest de woningen te slopen...”

Roger, die in dienst van het Vlaamse Gewest een functie langs het kanaal Roeselare-Leie uitoefende, passeerde diverse keren de plaats waar de ouderlijke woning stond. „Nooit kreeg ik het over mijn hart om halt te houden. Vandaag is het de eerste keer dat ik bewust hierheen kom”, bekent hij. (FMR)